

Olvasóinknak áldott ünnepeket
és boldog új évet kívánunk!

havilap

Ér hangja

Székelyhid és környéke

Tájékoztatás és folyamatosság

▶ www.erhangja.ro

V. évfolyam,
10. (59.) szám
2014.
október–december

2 A Tini Dance Center még mindig verhetetlen a Ki mit tudon

3 Ravatalozót avatott fel az érköbölküti református gyülekezet

4 „Újjászületett” a több évszázada lerombolt székelyhídi vár

Karácsonyi forgatag

Hangolódjunk együtt az ünnepre Székelyhid központjában

Fotó: Katalin

Sokak öröme idén is felépítik a betlebemet a városközpontban

Ismét ünnepi díszbe öltözik Székelyhid központja december 17. és 23. között. Az idei évben negyedik alkalommal megrendezett Karácsonyi Vásár új helyszínen, a központi parkban várja az érdeklődőket, akik minden nap más-más programból

válogathatnak: esténként színpadi produkciók tekinthetőek meg, a kisiskolások fenyőfát díszítenek, de ekkor kerül sor az 50. házassági évfordulójukat betöltötték ünneplésére és Székelyhid méltán elismert sportolójának díjazására is.

Aki pedig a Karácsony előtti utolsó hétre tartogatja az ajándékok beszerzését, annak vásárlásra is lehetősége lesz, hiszen helyi vállalkozók jóvoltából a vásárban felállított kis faházak is megtekinthetők majd szebbnél szebb játékokkal, ékszerek-

kel, illatszerekkel és házi készítésű mézzel. Aki pedig a forgatagban megéhezik, fogyaszthat lángost, sült kolbászt vagy kürtös kalácsot, de nem marad majd ki a kínálatból a forralt bor sem.

Mészáros Emőke

„Hiszem, hogy Székelyhid élhető, modern város lesz”

Számos beruházást kezdett meg az elmúlt években a székelyhídi városvezetés – mondta el lapunknak adott értékelő interjújában Béres Csaba, városunk polgármestere. A különböző saját, romániai és európai uniós forrásokból megvalósult vagy folya-

matban levő fejlesztések sorában többek között ivóvíz- és szennyvízhálózat, aszfaltozás, járdaöntés, új futballstadion építése, kultúrházak, szociális központok, iskolaépületek javítása és bővítése, campus és biomassza-üzem létrehozása stb. is szerepel.

A városvezető jövőbeli célkitűzései között van egy járóbeteg-rendelés nyitása Székelyhídon, januártól pedig lakossági fórumokat is terveznek a város több pontján és a környező falvakban.

▶ Interjúnk a 3. oldalon

Ünnepi köszöntő

Székelyhid városa újra ünneplőbe öltözött, csillogó fények, díszített fenyőfák, karácsonyi vásár hirdeti az ünnep közeledtét. E meghitt hangulat nemcsak városunkat, bennünket is megváltoztat. Vágyunk a szeretetre, a nyugalomra, a békességre önmagunkkal és embertársainkkal.

Ne gondoljunk mindennapos harcainkra, zajos életünkre. Csendesedjünk el, béküljünk meg a világgal és gondoljunk azokra, akik a legfontosabbak számunkra: családunkra, szereteteinkre.

Töltsük együtt, békességben az áldott ünnepet!

Ezen gondolatokkal kíván szeretetteljes Karácsonyt és békés, boldog új esztendőt

Béres Csaba
polgármester
és Csuka József
alpolgármester.

Ér tv
www.erhangja.ro

Az Ér tv
minden pénteken
este 20 órai
kezdettel a
www.erhangja.ro/tv
honlapon
új adással
jelentkezik,
mely keddenként
este 20 órától
megtekinthető
a Briximp
kábelszolgáltató
apróhirdetési
csatornáján is.
Nézzenek
bennünket!

Kis pénz, van foci!

Pontvadászatban a Székelyhídi Sportklub

Mindmáig tisztázatlan a foci berkekben nagyon jól ismert Puskás-szlogen valódisága: „Kis pénz – kis foci, nagy pénz – nagy foci”. A híres történetet a svájci meccsről mindenki ismeri, viszont nem lett bizonyítva, hogy Öcsi bácsi ezt valaha elmondta volna, sőt ő sosem erősítette ezt meg.

A fent említett szlogen volt az egyik alapköve a Székelyhídon újra megalakult labdarúgócsapatnak. Erdei Imre, a Székelyhídi Sportklub elnöke kis költségvetésű, helyi játékosokból álló csapat megalakítására törekedett. Szerencséjére/szerencsénkre ennek megvalósításában partnert talált a városi önkormányzatban, több év után újra feltámasztva városunk labdarúgását. „Mihályfalvát el sem tudnám képzelni labdarúgás nélkül, Diószeg pár éve újra bekapogott a megyei labdarúgás ajtaján, miért éppen Székelyhíd tűnne el a focitérképről?” – kezdte értékelését Erdei Imre.

A székelyhídi csapat

Hermann János, Juhász György, Pál Erik – kapusok, Ioan Ardelean, Adrian Chira, Gulyás Márton, Kaszonyi György, Pál Róbert, Perecsényi Balázs, Rácz György – védők, Boros János, Gyarmati Bálint, Létai Levente, Matyi Krisztián, Oláh Róbert – középpályások, Deák Imre, Madarász Gábor, Orosz Roland, Szűcs János – csatárok, Papp Sándor – játékosedző.

„A Pro Székelyhíd Egyesület már tavaly felkarolta a focizni szerető helyi gyerekeket és fiatalokat, ők heti két alkalommal azóta is tréningeznek a helyi sportcsarnokban. Innen is jött az ötlet, hogy próbáljunk meg a tizenévesekhez csatlakozni néhány tapasztaltabb játékost és nevezünk be a megyei bajnokságba” – folytatta az elnök. „Sajnos az időből majdnem kifutottunk, de a Bihar megyei labdarúgó-szövetség és azon belül is Boros Péter titkár segítségével már idén elindulhattunk a pontvadászatban. A keret nagyon fiatal, húszból heten nem töltötték be a 18. életévüket. Papp Sándort bízunk meg az edzői feladatok elvégzésével, mindketten egyetértünk abban, hogy az őszi szezon végére nagyjából azt kaptuk amit vártunk. Talán a tapasztalatlanságnak is betudható, hogy kicsit beragadtunk a rajtnál, de az utolsó meccsek nagy bizakodásra adhatnak okot, hisz hiába vagyunk a tabellán a tizenkettedik helyen, mindössze nyolc ponttal vagyunk lemaradva az ötödik helytől” – zárta mondanóját Erdei Imre.

Hogy ne térjünk el a főcímtől, mindezt kis pénzből sikerült elérni. Azt, hogy a vezetők jól gondolkodnak és, hogy jól is teszik dolgukat, mi sem bizonyítja jobban, mint a Román Kupában lejátszott mérkőzés. Míg a bajnokság elején – az összevágásról, nagyváradi játékosokkal telerakott és jól fizetett – diószegi csapat szinte átgázolt a Törin, addig a szezonzáró kupa-

Kovári Krisztián

meccsen, mindössze csak a hosszabbításban tudták búcsúztatni fiainkat. „Nem engedhetjük meg magunknak – és nem is akarjuk – azt, hogy idegenek szaladgáljanak székelyhídi mezben a székelyhídi közönség előtt. Két játékosunk van Tarcsáról, egy Ottományból, egy pedig Diószegről, de ők nem fizetésért játszanak nálunk, hanem egy nagyon kevés zsebpénzért, amelyeket honoráriumként kapnak az elévített munkájukért és a megszerzett pontokért – hangsúlyozta Erdei. A közönség helyieket szeretne látni a csapatban, ezért szeretnek minket és ezért is érthetjük el a közel száz as átlag nézőszámot. Így érthetjük el azt is, hogy Költő Attila vállalkozó biztosítja a játékvezetők kávéját, az Érmelléki Szikvíz cég a csapatunk vízszükségletét, a székelyhídi szövetkezet (Consumcoop) pedig megvendégelte néhányszor játékosainkat. Szerethető csapatot sikerült építenünk, remélhetőleg a tavasz fényesebbre sikerül, és újra fel-

hangzik majd a Töri-induló a lelátókról” – nyilatkozta bizakodóan a klubelnök.

Valóban nem túl hízelgő a csapatnak a tabellán elfoglalt helyezése, de ha kicsit jobban megvizsgáljuk azt, láthatjuk, hogy a kapott gólok száma elfogadható, ugyanannyi mint a negyedik helyen álló Alma-szegé. Annál rosszabbul állunk a lőtt gólokkal, ebben mindössze az utolsó előtti réviéket sikerült megelőznünk. „Tavaszra mindenképp erősödnünk kell, csatárt kell szereznünk – mondta Papp Sándor játékosedző – és talán egy irányító középpályás is elférne még a keretben. Ha Kaszonyi Gyurit rá tudjuk beszélni a folytatásra, akkor hátul nem lesznek problémák, kapusposztot pedig nagyon jól állunk, talán a megyében sehol sincs három hálóór egy csapatban sem. A végére mindenképp a középmezőnybe várom magunkat vagy annak elejére, ami egyáltalán nem elérhetetlen” – zárta rövid értékelését Papp.

Juhász György

A TDC még mindig verhetetlen a Ki mit tudon

A 2014-es Ki mit tud több, mint kétezer versenyzőt számlált. A december 6-án a nagyváradi színházban megrendezett döntőbe 375 tehetség 40 előadása (17 egyéni és 23 csoportos produkció) mértetett meg. A klasszikus tánctervezésen ott volt az Oláh Katalin Melinda által vezetett székelyhídi Tini Dance Center csapat is, valamint az Acélszív zenekar, melyben a szintén székelyhídi Pop Dávid nyitvi a dobokat. A rendezvény fővédője, Bíró Rozália Bihar megyei RMDSZ-szenátor elmondta: „Mosoly, boldogság, verseny, küzdelem és ünnep a döntő napja. A Ki mit tudokkal történelmet írunk. Ilyenkor látszik igazán a Bihar megyei magyarság gazdagsága. A legnagyobb érték a közösség egyéneiből fakad.” A fővédőnk megköszönte a szervezők áldozatos, kitartó munkáját, majd teret engedett a jobbnál jobb döntőbe jutott előadóknak.

A döntő színpadán magyar irodalom, hagyományörző, zenei és tánckategóriák gyermek- és felnőtt versenyzői bizonyíthattak. A mezőny Bihar megye sok-sok településéről összesereglett tehetségeket jelentett berettyószéplaki, bihari, biharszentjánosi, borsi, érmihályfalvi, érszemjéni, gálospetri, hegyközőújlaki, magittai, mezőtelegdi, micskei, nagyszalontai, nagyváradi, örvéni, szalárdi, székelyhídi, szentjohbbi és várasfenesi versenyzők részvételével.

Székelyhíd város büszkeségei, a TDC show-táncscsoport idén is elnyerte a

„babérkoszorút”. Látványos koreográfiájuk, dinamizmusuk, eleganciájuk, ötletes színpadképi megvalósításaik lenyűgözték a döntő zsűrijét. Oláh Katalin Melinda a Pető Csilla szaktanfelügyelő, volt parlamenti képviselő által alapított legjobb felkészítő és koreográfus díját is elnyerte.

Felnőtt zenei kategóriában egyetlen zenekarként jutott a középdöntőből a döntőbe az Acélszív zenekar, melynek dobosa az igen sokoldalú székelyhídi Pop Dávid. Az ő produkciójukat ezúttal különdíjra értékelte a zsűri.

A Ki mit tud döntőjét megtisztelte jelenlétével Kelemen Hunor, az RMDSZ

szövetségi elnöke is, aki elmondta, „ha valaki meg akarná érteni a kulturális sokszínűséget Partiumban, Erdélyben, Kelet-Közép-Európának ezen a részén, akkor eljöhete Nagyváradra, és biztos, hogy megértené, hogy mit jelent partiumi magyar embereknek, partiumi magyar közösségnek lenni a XXI. században, mit jelent az a kulturális sokszínűség, amely végigkövethető e Bihar megyei tehetségkutatón”.

Valóban sokszínű volt a 2014-es Ki mit tud döntője, de e sokszínűségben mégis a legcsillogóbb gyémánt a mi TDC-nk volt. Gratulálunk Nektek!

Fehető Katalin

Dinamikus koreográfia vezette győzelemre a csapatot a nagyváradi döntőben

Az elnökválasztás helyi eredményei

Az országos szinten győztes Klaus Werner Johannsra, a Keresztény-Liberális Szövetség (ACL) jelöltjére szavazott Székelyhídon és környékén a polgárok többsége a romániai államelnök-választás második, döntő fordulójában. Az elnöki mandátumát december 22-én kezdő volt nagyszabású polgármester 2818 (68,69%) szavazatot sebezelt be november 16-án. Győzelme tehát egyértelmű volt városunkban és a hozzá tartozó településeken is, hiszen kivétel nélkül mindenhol ő kapta a legtöbb voksot. Ellenfelét, Victor Ponta kormányfőt, a Szociáldemokrata Párt (PSD) jelöltjét 1284 (31,30%) választópolgár támogatta, 114-en pedig érvénytelen szavazatot adtak le.

Különben a második fordulóban – az országos tendenciáknak megfelelően – Székelyhídon és öt településén is valamelyest nőtt a részvételi arány: a szavazati joggal bíró 9682 polgár közül 4216-an (43,53%) adták le voksukat. A november 2-i első fordulóban még csak 3259-en (33,66%) éltek szavazati jogukkal. Ebben a körben Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke kapta a legtöbb szavazatot mind a hat településen, összesen 1570 voksot (48,17%). Őt követte 522 szavazattal (16,01%) Victor Ponta, majd 448 szavazattal (13,74%) Klaus Johanns, míg az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) színeiben induló Szilágyi Zsolt 311 szavazatot (9,54%) szerzett meg. A maradék szavazatokon a másik tíz elnökjelölt osztozott.

Románia alkotmánya szerint az államfő mandátuma öt évre szól, a következő elnökválasztás 2019-ben várható.

Mészáros Emőke

„Hiszem, hogy Székelyhíd élhető, modern város lesz”

Évvégi értékelés Béres Csaba polgármesterrel

– Nem tűnik könnyű feladatnak a 2014-es esztendőről mérleget vonni: akadnak, akik a fokozatos visszalépésről beszélnek, vannak, akik városunk stagnálását jövendölik és olyanok is élnek közöttünk, akik hisznek a lassú, de biztos fejlődésben, előrelépésben. Mindezek tükrében hogyan értékeli a végéhez közeledő esztendőt?

– Amikor az idei esztendőről kérdeznék, el kell mondanom, hogy sikerült a lehetőségekhez mérten eredményeket felmutatni. Januárban számtalan kérdéssel volt tele a fejünk itt a városháza tájékán. Mi lesz fejlesztéseinkkel, beruházásainkkal, be tudjuk-e fejezni őket, lesz-e pénzünk újakat indítani? – hiszen tudjuk mindannyian, hogy anyagi erőforrások nélkül nem fejleszhető kicsiny településünk. Az elmúlt években számos beruházást kezdett meg az önkormányzat, amelyeket sajnos a folyamatos pénzhiány miatt nem tudott befejezni. Ilyen például az ivóvíz-szennyvízhálózat mind a hat településen, ilyen Nagykágya és Hegyköz-szentmiklós aszfaltozása, az új futballstadion megépítése, az érköbölküti kultúrház bővítése, a nagykágyai kultúrház felújítása, Csokaly, Nagykágya, Hegyköz-szentmiklós szociális házainak kivitelezése. Érolasziban egy kultúrház építése vagy kialakítása a cél, hiszen az ottani

emberek nincs ahol megszervezzék a kulturális rendezvényeiket.

Befejeztük viszont az érköbölküti szociális központot és a sokat vitatott városi parkot is, így ezekre a fejlesztésekre jövőre már nem kell biztosítani az önrészt. Folytattuk a járdázási fejlesztésünket, felújítottuk a kis tornatermet a központban, támogattuk a településeinken megszervezett kulturális és sporteseményeket.

– A beruházások örökös mumusa a szükséges önrész előteremtése, mégis vannak új beruházások, melyeket megszavazott a város tanácsa. Melyek ezek?

– Tavaly és idén három új beruházást szavazott meg a városi tanács. Az első a székelyhídi színház épületének felújítása, a második a Petőfi Sándor Elméleti Líceum épületeinek bővítése, a harmadik a Stubenberg-kastély felújítása. Az első beruházást a kulturális minisztérium támogatásával fogja megvalósítani az önkormányzat, a második és a harmadik beruházás európai uniós forrásokat céloz meg kétszázalékos önrésszel.

– Melyek városunk előrehaladott fázisban lévő beruházásai?

– Az idén két beruházás esetében kivitelezettük a közbeszerzési eljárást: az első egy európai uniós projekt, amelyet a Bihar Megyei Tanács, Székelyhíd város önkor-

mánya, Bihardiószeg község önkormányzata nyert és valósít meg egy biomassza-erőművet. A második egy, a fejlesztési minisztérium által támogatott beruházás, amely Nagykágyát és Hegyköz-szentmiklóst hivatott összekötni.

A Nagykágyai 1. számú Technológiai Líceum campusának terve az illetékes miniszter íróasztalán várja az aláírást, amivel elindulna a 210 millió új lejes fejlesztés, így az Érmellék legmodernebb szakiskolái létesítményét tudhatnánk Székelyhídhöz tartozó Nagykágyán.

Van még egy olyan fejlesztés, amit szívesen jelentek be: emlékezhetek a kedves olvasók arra, hogy 1996-tól, amikor megszűnt a kórház Székelyhídon, mennyire kislátástalanná vált az egészségügyi szolgáltatások színvonala városunkban. Polgár-

mesterségem alatt igyekeztem ezen változtatni, így működik ügyeleti központ, mentőállomás, poliklinika és most reális esély mutatkozik arra, hogy egy beruházó segítségével a volt szülészeti (öregok otthona épülete) helyén egy járóbeteg-rendelést nyissunk, ahol a vizsgálatok és az ellátás a társadalom biztosítottak számára ingyenes lesz.

– Melyek az Ön rövid távú tervei a 2015-ös évre?

– Jövő év januárjától lakossági fórumokat szeretnék Székelyhíd öt pontján és a városhoz tartozó településeken egyaránt és ide csatolnám még, hogy a Facebookon a Béres Csaba Székelyhíd polgármestere oldalon naprakészen információkkal szolgáltok. Ide kapcsolódik, hogy az Er hangja médiacsoport remek évet zárt, hála az ott dolgozóknak, ám itt sem elégszünk meg az eddig elértekkel, hanem bővíteni szeretnénk – a terv, hogy az online rádió, az Er Rádió naprakészen sugározza adásait! Összességében nem panaszkodhatom, de nem is dőlhetek hátra, mert rengeteg tennivalónk van még, és számos feladatot kell teljesítenünk, de ígérem, megyünk előre! Végezetül szeretnék áldott és békés Karácsonyt, sikereken, boldogságban gazdag boldog új évet kívánni Székelyhíd és a hozzátartozó települések lakosainak!

Er hangja

Csokalyi fejlesztések: agrárkomplexum, vízhálózat, óvoda

Idestova három éve már, hogy Csokalyon elkezdődtek egy 64 hektáros agrárkomplexum kialakításának munkálatai. Az akkori elképzelés szerint 50 hektáron szabad termesztés, kilenckektárnyi üvegház, valamint konzervgyár és hűtőházak létesültek volna a település bejáratánál lévő területeken. Egyenlőre egy kilenc hektáron fekvő üvegházkomplexum van kész, melynek beindítását jövő év tavaszára tervezik. Ennek az üvegházkomplexumnak a beindítása közel kétszáz munkahely létesülését jelentené, így a csokalyiak és a környékbeli lakosok egy nagy része megmenekülhetne a mindennapos nagyváradi ingázástól vagy a jelenlegi munkanélküli állapottól.

Csokaly legégetőbb problémája még mindig a vezetékes víz hiánya, bár az ivóvíz- és szennyvízhálózat lefektetése elkezdődött a környezetvédelmi ügynökség (administrația fondului de mediu) által finanszírozott pályázat segítségével. Sikerült is lefektetni mindkét hálózat rendszereit, ám sajnos megfelelő kút hiányában még nem kerülhet ivóvíz a csokalyi lakosok otthonaiba, s jelen pillanatban az erre irányuló munkálatok is leálltak. Tehát Csokalyon sajnos még nem működik az ivóvízrendszer, így a lakosság kénytelen a falvak kútjaiból, kútjaitól hordani a háztartásokba a vizet.

Megjelentek a munkagépek a csokalyi iskola udvarán

Az elmúlt hetekben ellenben munkagépek jelentek meg a csokalyi Fényes Elek Általános Iskola udvarán, melyek segítségével a munkások egy óvoda alapjait kezdték kialakítani. Jó hír az is, hogy a településen, noha nem túl hosszú szakaszon, de a főutat az említett iskola épületével összekötő eddig köves út aszfaltréteget kapott.

Hosszas pereskedést követően az egykor szebb napokat látott Papp–Szász-kúria most már végérvényesen az önkormányzat tulajdonába kerülhet. Ha a tulajdonjog teljes tisztázása véget ér, remélhetőleg sikerül majd valamilyen anyagi forrást találni az épület rendbetételére, hogy a faluban méltó körülmények között tarthassák a lakodalmakat, bálokat, összejöveteleket.

Fekete Katalin

Ravatalozót avattak fel Érköbölküton

Ünnepi istentiszteleten adták át az érköbölküti református gyülekezet által már hosszú ideje óhajtott ravatalozót szeptember 21-én. Az ígét Rákosi Jenő érmelléki esperes hirdette. Az istentiszteletet követően a szépszámú gyülekezet a falu temetőjébe vonult, ahol megtartották a 2009-ben elkezdett ravatalozó átadási ünnepségét.

A jelenlévők előtt felszólalt Cseke Attila, az RMDSZ Bihar megyei parlamenti képviselője és Béres Csaba, Székelyhíd város polgármestere. Mindketten elismeréssel szóltak a falu közössége felé, mondván: „Érköbölküti lakosságának összefogása a ravatalozó megépítését illetően példaértékű volt” – hiszen, aki tehette anyagiakkal, mások értékes munkával kalákába fogva segítették a közös ügyet a megvalósulás útján.

Cseke Attila mindenkire intette szavait, amikor arról beszélt, hogy „a közélet mindannyiunkról szól, mindenki a maga helyén vállalja és vigye véghez a maga közéleti szerepét. A ravatalozó bizonyíték ennek a szerepnek a meglétére. Ismerjük el ezt a közéleti szerepet, vállaljuk, fejlesszük és vigyük tovább”.

Az átadó ünnepségen Rákosi Jenő kifejtette, hogy egy ravatalozó hozzájárul a méltó elbúcsúzáshoz, hogy a közösség méltó keretek között köszönhessen el a számára kedves emberektől, akiket az Úr magához szólított. „Régebben az emberek tiltakoz-

tak a ravatalépítések ellen, úgy gondolták, hogy otthonról kell megejteni a búcsúvételt. Később azonban belátták, hogy mennyire alkalmas lehet egy ilyen épület, és hogy igenis meg lehet adni a tiszteletet, a kegyeletet „általuk” – érvelt az esperes.

Góder Attila érköbölküti RMDSZ-elnök megköszönte mindenkinek a hozzájárulását, amely lehetővé tette a projekt megvalósulását. Elmondta, hogy az induló tőke kormánytámogatással teremtődött elő Cseke Attila akkori államtitkárnak köszönhetően. Az építkezéshez szükséges anyagbeszerzésben egy jelentősebb összeggel a székelyhídi önkormányzat segített, illetve a helyi lakosság anyagi és közmunka általi hozzájárulása is kiemelkedő volt. Az érköbölküti ravatalozó összesen 83 000 lejből valósult meg, mely összeg a falu közösségének összefogása nélkül nem lett volna elég egy ilyen szép és modern ravatalozó teljes kivitelezéséhez. Ám közösségi munkával „megtoldva” közös erővel sikerült véghez vinni a település ügyét.

Az átadó ünnepségen elhangzott Kópis Csilla tanuló szavazata, majd Rákosi Jenő esperes és az érköbölküti egyházközség képviselői megáldották a ravatalozó épületét, s az egybegyűltek közösen elénekelték nemzeti imánkat, a Himnuszot.

Szamos Mariann,
Fekete Katalin

Aktívan fejlődő egyházi élet

Ünnepségsorozaton vagyunk túl

Háromévi székelyhídi szolgálat után hivatalosan is beiktatták lelkészi állásába Rákosi Jenő esperest november 23-án. A közel háromórás szertartáson az Érmelléki Református Egyházmegye lelkészei kifejezték az esemény jelentősége felett érzett örömlükét, választott igékkel fordulván az ünnepelthez és az egybegyűltekhöz.

Csúry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke köszöntő beszédét követően átadott egy szimbolikus jelentéssel felruházott *Bibliát* Rákosi Jenőnek, illetve az egyház kulcsát és pecsétjét (képünkön), amelyek a hívek előtt is foganatosították a kinevezést. Az esperes édesanyja is kifejezte megatottságát és büszkeségét egy szép versben, amelynek előadómódja mélyen megérintette az egybegyűlteket. A székelyhídi Hallelujah Református Egyházi Énekkar előadását követően a lelkész úr a tőle megszokott kedves mosollyal és néhány jó szóval fogadta a gyülekezet tagjainak jókívánságait.

A ceremóniát követően az esperes úr tudósítónk érdeklődésére mesélt szilágysági származásáról, szentjobbi szolgálatáról, és székelyhídi jelenlétéről, illetve mindenki reménye és legjobb meggyőződése szerint maradásáról, hiszen Székelyhíd református lelkészei, akiket az idők folyamán beiktattak, attól fogva nagyon hosszú perióduson keresztül tartózkodtak a településen. „Itt maradunk, amennyiben az Úristen itt akar látni minket. Jó továbbállni, hiszen ez is a lelkészivátság része, amikor elérünk egy célt, befejeztünk egy munkát, és már többet nyújtani nem tudunk. Itt az emberek szeretettel vesznek körül minket. Igen, érmellékié váltam. Kolozsváron öt évig éltem, és tizenegyedik esztendeje szolgálom az Érmelléken. Ritkán megyünk haza a Szilágyságba. Ide tartozunk most már az Érmellékre” – fűzte hozzá.

Az új közösségbe érkező, új gyülekezet vezetésével megbízott lelkész beiktatása a megérkezéskor kell megtörténjen. A befogadás azonnal megtörtént, viszont a hivatalos beiktatásra három évet kellett várni az esperes úr állhatatossága okán, aki előbb szerette volna a megvalósítandó feladatokat elvégezni. Szavait Mészáros János, a székelyhídi református egyház főgondnoka is megerősítette, elismerően, hogy Rákosi tiszteletesnek igaza volt, szavai szerint „jól tette, hogy várt három évet, Krisztus is három éven keresztül tanította a tanítványokat, és mert így már van mivel dicsekednünk, van mit felmutatni.”

Közösen emlékeztek meg az elmúlt év sikereiről, a mérhetetlen örömről, amelyet részben az anyagi megvalósítások, de leginkább mégis a lelki „építkezés terén” értek el. „Minden friss és úde, fel van újítva. A templom is mindig tele van, műkö-

dik az IKE, a vallásóra a konfirmálókkal. Az anyagiak szépen haladnak, most már jöhet a lelki munka: Isten igéjét hirdetni. Fiatalokat idecsalogatni, megadni ennek a módját, ezzel foglalkozunk most. A hitélet fejlesztésével, mert ennek fejlesztése sohasem elegendő” – közölte Mészáros János.

Felépült a gyülekezeti ház

Valóban, ebben az évben két nagyon fontos megvalósítással büszkélkedhet a város református egyháza, amelyek Székelyhíd becsületére válnak. Október 12-én a település református közössége gyülekezeti házat avatott és emléktáblát állított Tofeus Dobos Mihály székelyhídi születésű református püspök (1624–1684) emlékére.

A két évvel ezelőtti parókiaként szolgáló épület felújító munkálatai idén fejeződtek be. A tiszteletes szavai büszkeséggel töltötték el a híveket, hiszen önmagukat látták megvalósulni az egyre szebbé váló épületben. „Az az ember, aki megtapasztalta Isten jóságát, maga is hasonlóan akar cselekedni. Segítettél egy elkezdett munkát befejezni, ezért hálát adunk ma és kérjük áldásodat... Ma azért vagyunk hálásak, mert megtapasztaltuk Isten kegyelmét, mert sok-sok áldás jutott nekünk az úton, és mert erőfeszítésünk nem volt hiábavaló. Tudtunk növekedni, előbbre jutni... A hálás ember a templomba megy” – hangsúlyozta Rákosi Jenő.

Az esperes kifejezte személyes háláját, kiemelve, hogy „a felsorolás végtelen”, hiszen (annyi) mindenért hálásnak kell lennünk, és ha ezt tudatosítjuk magunkban és ki tudjuk fejteni, őszinte öröm és bol-

dogság tölt el bennünket. Hálásnak lenni, mert „jó az Úr, a családért, a távoli szeretneinkért, a barátokért, a presbitériumért, a gyülekezet minden tagjáért, azokért, akik már nem élnek, mert Isten munkatársa lehetek, a testi és lelki táplálékért, a külföldi testvérekért, a szeretetért, az életért, az evilágiért és a halál utániért egyaránt.” Szavai után már nem nehéz magunknak is megfelelni a kérdésre: „Ti miért vagytok hálásak?”

A székelyhídi református egyházközösség összetartásáról tett bizonyosságot, hiszen önerőből, külső támogatás nélkül sikerült megvalósítaniuk a gyülekezeti ház létrejöttének álmát. Az épület teljes mértékben

A templomkert gyöngyszemének szánják az újjáépített vármakettet

gyülekezeti célokat fog szolgálni, gyülekezeti események színhelye lesz – ifjúsági istentiszteletek, idősek vasárnapja kerülnek majd fel többek között az itt megtartandó rendezvények listájára; vasárnaponként az istentisztelet idejére gyermekmegőrzőt biztosítanak a családoknak, azt követően pedig mindenkit szeretettel várnak majd egy teára vagy néhány finom falatra, az egymás társaságában eltöltött idő szükségességének jegyében.

A Hallelujah kórus előadását az egyházközség gondnokának, Mészáros Jánosnak a köszönőbeszéde követte. Az erdélyi református egyházak püspökének, Tofeus Dobos Mihálynak tiszteletére állított emléktábla felavatása után minden jelenlét megihívtak egy közös ebédre, megelőlegezve a mostantól rendszeressé váló szeretetvendégséget.

„Újjáéledt” a székelyhídi vár

„A székelyhídiak mindig legalább két dolgot ünnepelnek egyszerre” – állapította meg nagyon találóan Rákosi Jenő esperes. A másik jelentős esemény, amely meghatározta a gyülekezet életét, de nem kevésbé Székelyhíd arculatát: október 31-én, a református templomkertben felavatták a város XVII. században lerombolt várának újra elkészített makettjét.

A szertartást követően leplezték le a székelyhídi vár makettjét rövid, de annál érdekesebb és hasznosabb történeti ismertetőt követően, amelyet a hallgatóság Bokor Zoltán előadásában élvezhetett, aki a terv és a kivitelezés megálmodója és ez évben kivitelezője volt. A Zólyomiak 1460-as várépítési engedélyét követően megépült a székelyhídi vár első változata. I. Rákóczi György erdélyi fejedelem idejében végvári vonal építése veszi kezdetét, ennek keretén belül valósul meg a vár megerősítése a XVII. században. A vár hőskora a század közepére esik (1644), ekkor ugyanis hét komoly ostromnak állt ellen, a 200–300 védőt nem sikerült legyőznie a 30 000 fős török seregnek. A vár legyőzhetetlennek bizonyult, egyedülállósága pedig megközelíthetetlenében rejlett (egy mocsár közepén építették fel), ami bevehetetlenségét is megelőlegezte: csak az alapozása hét méter, a legalacsonyabb pontja is tizenegy méter volt. Éppen ez a különleges pozíciója miatt vált a vasvári béke (1664) törökök által kért előfeltételévé a vár lerombolása, ezért 1665. február 5-én felrobbantották. A jelenlegi makett egy 1956-

os előzmény mintájára épült, melynek ötlete először Halász József tanító fejében körvonalazódott, majd pedig Nánási Zoltán régész-történelemtanár folytatta a projektet, akikkel Zoli bácsi annak idején együtt működött. A makett százéves cserepekből készült, amelyek apró „téglák” hatását keltik.

Az esperes úr által „csodálatos alkotásnak” nevezett makett, amely egyértelműen „a templomkert gyöngyszeme” lesz, híven adja vissza az építmény korabeli arculatát. A kéthektáros alapterülethez híven, amelyen az erődítmény felépült, a makett falai belül oszlopokkal vannak megerősítve, a főbejárat megfigyelőtoronnyal ellátva, mellette jobbról a kapitányi „palota”, balról a legénységi szállás. Az együtteshez továbbá hozzátartozik még négy torony, illetve négy bástya (parancsnoki, Dobos-, Teleki- és Kereki-bástya), amelyek szállásként is szolgáltak a katonák számára; továbbá egy szárazmalom és a terület közepén egy kút tartozott még a létesítmény épületegyütteséhez. Az erőd egyetlen bejáratával rendelkezett, amelyet egy pallóhíd kötött össze a szárazfölddel. Ez a híd oszlopokon állt (egy részük víz alatt), amely az elővédművekhez vezetett.

Az eseményt színesebbé tette a székelyhídi Búzavirág Asszonykórus és a Székelyhídi Férfikórus szolgálata, akik az alkalomhoz illő dalokat énekeltek a tettségüket kinyilvánító közönség számára, akik valóban szemet gyönyörködtető alkotást pillanthatnak meg a leleplezés után.

A közösség felkérésére Bokor Zoltán lett a „hamvaiból újjáéledt vár kapitánya”, aki megragadta az alkalmat, hogy felhívást intézzen a gyülekezethez „minden magyarlakta területen kutassák fel az ilyen létező vagy létezett objektumokat, s készítsék el a makettjeiket”.

„A fizikai építkezést lassan befejezzük, de ez csak külsőleges, másodlagos, a lelkeket kell építeni. Egy ünnepségsorozaton vagyunk túl, amelynek befejező momentumaként Karácsony közeledik” – hangzottak el az esperes úr záró szavai, aki a főgondnokkal közösen kifejezte terveiket a közeljövőre nézve: a lehető legjobban szeretnék a fiatal házasságokat, a gyermekeket, az öregeket is bevonni az egyház életébe, illetve terveik között szerepel egy öregek befogadását szolgáló otthon és egy cigánymisszió létesítése.

Szamos Mariann

Ünnepi gondolatok

Az adventi időszakban erőteljesebben hirdetjük Jézus Krisztus visszajövetelét, aki elmondta, hogy mindig készen kell álljunk, mert nem tudhatjuk, melyik az az óra, amikor Istennek fia ismételen eljön. Ezért felkészülési és várakozási időszak ez. Természetes, hogy az emberek ilyenkor főleg a Karácsonyra készülnek, de jó lenne, ha annak az időszaka is lenne ez, hogy felkészülünk arra a találkozásra, ami előbb-utóbb bekövetkezik a mi Urunkkal, Krisztusunkkal. Látva a Karácsony előtti rohanó, zűrzavaros életet, azt üzenem, hogy

keressünk olyan csendes perceket, amikor ráhangolódunk az ünnepre, olvassuk a *Bibliát*, a karácsonyi történetet, ügyesbajos dolgainkat intézzük el minél hamarabb, hogy maga az ünnep ne rohanással teljen. Legyen ez az időszak egyfajta lelki készülődés is, béküljünk meg haragosainkkal. Igyekezzünk megbocsátani, legyünk együtt szeretteinkkel és gyakoroljuk a szeretetet amilyen gyakran csak lehet. Mert úgy szép a Karácsony, ha együtt van a család szeretetben, békességben, megértésben.

Rákosi Jenő

székelyhídi református lelkipásztor,
az Érmelléki Református egyház megyei esperese

Karácsony van. Ferenc pápa ezt írja: találkozni Istennel kegyelem, mi csak járhatunk a feléje vezető úton. Vannak, akik másabban találkoznak vele, de mindannyiunknak személyesen kell eljutnunk a találkozásig, Istennel nem találkozhatunk csupán hallomásból, mert ez egy személyes út. A Karácsony a legjobb lehetőség, hogy kibékül-

jünk önmagunkkal, embertársainkkal és az Istennel. A karácsonyi ünnep töltsön el bennünket kegyelemmel, békességgel és sok-sok szeretettel. Még néhány nap van hátra a 2015-ös esztendőig, az évek fordulóján jó tudni, hogy Isten áldással fordul az ember felé. Kívánok egy boldog új évet, jó egészséget, hosszú életet, szerencsét és, hogy a jó Istennek áldása kísérjen mindannyiunkat.

Duma Ferenc

székelyhídi római katolikus plébános

Az adventi időszak a készülődést és a várakozást jelenti mindenkinek számára, készülődünk Karácsonyra és várjuk Jézus Krisztus visszajövetelét. Sajnos az utóbbi időben az emberek egyre többet dolgoznak és rohannak, ezért sokszor esünk – még mi lelkészek is – abba a hibába, hogy túlorhanjuk az ünnepet. Szeretném, ha megpróbálnánk egy kicsit lassítani, ne felel-

kezzünk el arról, hogy kinek a születésére készülünk és kit ünneplünk ezekben a napokban. Jó lenne, ha legalább most igazán oda tudnánk figyelni Jézus Krisztusra, de ugyanúgy a családtagjainkra is. Töltsük együtt az ünnepet, mert így lesz igazán szép, békés és áldott az ünnep. Kívánok mindenkinek boldog, békés, szeretetteljes ünnepet és azt, hogy adjunk helyet Krisztusnak is ezekben a napokban.

Forró Csaba

csokalyi református lelkipásztor

Ha az egész üdvtörténetet végigkövetjük, akkor látjuk, hogy Isten elindul az ember felé és Krisztus által teljesen közel kerül hozzánk. Úgy gondolom, hogy az Istenben hívó embernek is el kell indulnia Isten felé, mert ha hátat fordít neki, talán az Úr sem éri utol őt. Igazán szép adventünk

akkor lehet, ha lelki házunk tájékát felkészítjük arra, hogy Karácsonykor Krisztus Urunk tisztán, rendben találhassa. A közelgő ünnepre nézve azt kívánom minden hívemnek, hogy töltsenek sok időt a családjukkal, amíg lehet és foglalkozzanak a szeretettel és az együtt ünnepléssel, hogy együtt, szeretetben és békességben teljen az év utolsó néhány napja.

Fütő Ferenc

érolaszi református lelkipásztor

A *Biblián* keresztül Krisztus Urunk azt üzeni nekünk, hogy az advent egyrészt a várakozás ideje, másrészt az Úrral való találkozásnak a lehetősége. Ezt kellene jobban kihasználni az emberek, mert azt gondolják, hogy otthon is tudnak várni az Úrra, nem kell ahhoz templomba,

vagy gyülekezeti alkalmakra eljárnunk. Viszont találkozni a Messiással csak a templomban és az Úrvacsora szentségében lehet. Ennek a szellemében mindenkinek áldott adventi várakozást, jó találkozásokat, illetve még áldottabb karácsonyi ünnepeket és egy boldogabb új esztendőt kívánok.

Árus László Csongor

hegyközszentmiklósi református lelkipásztor

În urmă cu câteva săptămâni am intrat în perioada postului sfântei sârbători a Crăciunului, a sârbătoririi nașterii Mântuitorului nostru, Iisus Hristos. Îndemnăm credincioșii noștri la post, la rugăciuni, la meditație, la exercitarea virtuților creștine, așa cum ne învață Mântuitorul nostru, Iisus Hristos. Să fim mai buni cu semenii noștri, să fim mai iertători, să fim mai milostivi, precum Domnul nostru, Iisus Hristos este milostiv față de cei bolnavi sufletește și trupește, sau față de cei care au plecat din această viață. Doresc tuturor credincioșilor noștri sârbători binecuvântate, fericiți, totodată, având în vedere conviețuirea noastră cu alte comunități, căsătorii mixte, le urez tuturor sănătate, fericire și sârbători de Crăciun binecuvântate.

Ciprian Antal

székelyhídi ortodox lelkész

A kereszténység mindig egyfajta Krisztus várásban kellene, hogy éljen, ez a várakozás pedig mindig felerősödik itt az adventi időszakban. Ilyenkor inkább emlékszünk rá, állunk meg egy pillanatra és gondolunk a Krisztusra való várakozásra, hiszen hajlamosak vagyunk a mindennapi életben új értékeket teremteni saját magunknak és elfeledkezni arról, hogy mindig várunk kelle-

ne Jézus Krisztus eljövételét. Jó volna, ha adventben valóban készítenénk a lelkünket az ünnepre, hogy Karácsony hadd legyen az, ami: Krisztus születésnapja. Az én üzenetem az, hogy akinek a szívében már megszületett a kis Jézus, annak a szívében hadd növekedjen tovább. Azt kívánom, az a Krisztus, aki ezelőtt kétezer évvel született tegyen rendet a gondolatainkban és adjon reménységet oda is, ahol eddig nem volt.

Balla Frigyes

székelyhídi baptista lelkész

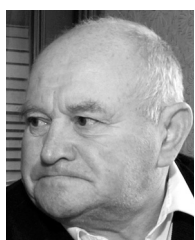

Az advent egy olyan ünnep, ami viszonylag kis szerepet játszik az emberek gondolataiban. Pedig fontos lenne, azért, mert arra figyelmeztet, hogy várjuk az Úr eljövételét. Arra jó ez az időszak, hogy a személyes és közösségi életünkben is jelen legyen az Úr, hogy formáljon és megújítson bennünket. Nehéz ez az ünnep, nehéz megélni a Karácsonyt, mert saj-

nos manapság már arról szól, hogy bevásároljunk, ajándékozzunk, maga a lényege pedig valahol elvész és nehezen elérhető. Karácsonykor lehet a legmagányosabbnak lenni, de ugyanakkor az Isten közelségét is meg lehet élni. Az én üzenetem az, hogy legyünk képesek a családdal és barátokkal együtt lenni, legyen a Karácsony egy olyan alkalom, amely egy kicsit csendet hoz körénk.

Bán Alpár

nagykányai református lelkipásztor

Várjad az Urat, légy készen, nem tudod sem az órát, sem a napot, mikor jön el. Segítségét, szabadítását mindig tapasztaljuk, az örömben is, a bajban is Ő jön, mint gyógyító orvos, mint Édesanya, gondviselő Jó Atyánk. Erről szól az advent: Jézus jön, Jézus közeleg, helyet akar ma-

gának az emberi szívekben. Ebben segít az ima, adventben is, Karácsonykor is és mindenkor. Ilyenkor a békességet és szeretetet, megbocsátást, egyetértést várjuk és azt, aki mindezeket megadja nekünk. Azt üzenem a híveknek, hogy olvassák a *Bibliát*, és mindenki idézze fel, hogy mi is a valódi jelentése a Karácsonynak.

Czondi István

érbölküti református lelkipásztor

Ebben az adventi időben elgondolkozunk azon, honnan jövünk és hová megyünk, ki az, aki hozzánk jön, miért jön hozzánk és mit kell tegyünk azért, hogy a Szabadító be tudjon a mi életünkbe lépni. Mi is a Karácsony? Isten egyszülött fiának a közénk jövele. Az egyszerű, elesett ember nem tud maga felemelkedni és beteljesíteni azt, amit Isten bízott rá, ezért magának Is-

tennek kell emberré lenni. Isten azért jön el közénk, hogy kiemelje azokat, akik a sötétből ki akarnak jönni. Karácsonykor engedjük, hogy az Úr Jézus az Ő szabadító művét meg tudja valósítani, engedjük Őt magunkhoz. Működünk együtt vele alázattal és megbánással. A Karácsony ennek a lehetősége, hogy Jézust és az Urat közelebb engedhessük magunkhoz. Ennek fényében kívánok boldog, békés Karácsonyt.

Erdődi Endre

csokalyi görög katolikus lelkész

60 éves a Petőfi Sándor-liceum

„Ideje van az ünneplésnek, és ideje van az aratásnak is” – hangzott el Vad Márta igazgatónő köszöntő beszédének kezdetén, melyben *A prédikátor Salamon könyvének* (3,4–8) szavait idézte. „Örvendezzünk, legyünk büszkék az eredményeinkre, legyünk büszkék az általunk felnevelt diákokra, hiszen a pedagógusi munka eredményességét az itt felnövő jövő generációk sikerei bizonyítják” – mondta az igazgató. A köszöntőbeszéd sorában Olimpia Gherman igazgatónő nagyon kellemes napot kívánt minden jelenlevőnek, remélve, hogy élvezni fogják a bemutatókat, programokat, melyekkel az iskola tanulói és tanárai készültek.

Bíró Rozália Bihar megyei RMDSZ-es szenátor, aki szintén tiszteletét tette a rendezvénysorozaton, kifejtette gondolatait a beépített szeretetről, gondoskodásról, odaadásról és hivatástudatról, mint az iskola legnagyobb bizonyítékai.

Az iskola tanárai erre az alkalomra az iskola történetét, és különösen az eseményekben igen gazdag elmúlt tíz évet bemutató emlékkönyvet állították össze. Boros István volt igazgató és igazgató ismertette a kötetet, gondolatok, emlékek, több ezer élet keresztmetszetének nevezve a benne olvasható szövegeket. „Közösen emlékezünk a saját történetünkre, találjuk meg rejtőzködő lényünket az oldalakon” – szöveg az ünneplőkhöz.

A jelenlegi diákok maguk is kivették a részüket az évforduló jelentőségéhez mérten kiválasztott programok összeállításában és előadásában: először is bemutatták, hogyan változott a diákok egyenruhája az évek során, a középiskola elindulásától napjainkig. Az ünnepély nyitóbeszédeit követően az első generációs végzősök, nyugalmazott tanárok, ok-

tatómesterek, tanítók és óvónók vették át díszokleveleiket.

Az iskola új épületében induló programokat a főbejáratnál elhelyezett Petőfi-szobor megkoszorúzása zárta. Először a szobor történetéről ejtett néhány szót Gavrucza Tibor nyugalmazott református tiszteletes, akinek a közreműködésével valósult meg a szoborállítás 1998 novemberében. Petőfi 1843 novemberében járt Székelyhídon, és írt egy szerelmes verset, amelyet a helyi patikusné, Penkert Ilona ihletett (*A szerelem, a szerelem...* címmel). A költő megfázva érkezett a településre, nyakában egy piros sállal – így örökölte meg őt Burka István szobrászművész – mesélte a tiszteletes. A szobornál koszorút helyeztek el a Petőfi Sándor Elméleti Líceum igazgatósága nevében Vad Márta igazgatónő és Kozma Sándor igazgató, Bíró Rozália szenátor, Béres Csaba székelyhídi polgármester és a diáktanács képviselőjében Béli Valentin és Mikó Alexandra. Ezt követően az iskola épületének falrészletein elhelyezett fotókiállítást tekintették meg az ünneplők, amelyet tanárok és diákok közös erővel készítettek el, igyekezvén minél több relikviát összegyűjteni a régebbi időkől.

Felelevenített a múlt

Déltől a székelyhídi múzeum épületében folytatódott a megemlékezés, ahol további előadásokkal várták a kedves vendégeket a szervezők *Iskolánk akkor és most* címmel. A múzeumi köszöntő- és visszaemlékező beszédek sorában Béres Csaba polgármester szólalt fel elsőként, aki kifejezte az iskola sikerei felett érzett büszkeségét. Őt Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő követte, aki Assisi Szent Ferenc imájára emlékeztette a jelenlevőket, illetve gratulált a sikerekhez, az iskola példáját

Vad Márta igazgatónő és Kozma Sándor igazgató megkoszorúzzák az iskola névadójának szobrát

említve arra vonatkozóan, hogy mennyivel könnyebb a célokat megvalósítani, ha együtt dolgozunk, ha segítünk egymásnak.

A programot megzenésített Petőfi-versek előadása színesítette, amelyeket csodás hangú diáklányok adtak elő Dina Bogdan zenetanárnő felkészítése eredményeként. Majd a székelyhídi néptáncsoport kedves táncos-énekes előadása csalt mosolyt a tapsoló közönség ajkára.

Cservid Levente biológiai tanár és volt igazgató beszédében kiemelte a kastély épületét, amely örökre iskolaként fog szerepelni a székelyhídiak emlékezetében. A tanintézet alapítása, 1954 óta az akkor még Székelyhídi Magyar Tannyelvű Vegyes Iskola nevet viselő intézmény a számára kirendelt Stubenberg-kastélyban kezdte meg működését, és folytatta azt egy emberöltőig (2008-ig). A grófi úrilak mindig is különlegessége tette Székelyhidat, hiszen nem sok középiskolás tanuló mondhatta el magáról a megyében, hogy egy kastélyba jár tanul-

ni nap mint nap. Helytállóak a tanár úr szavai: „Nekünk, akik több évtizedet töltöttünk el ebben az iskolában – diákként és tanárként – mindig is a kastély marad az igazi iskola.”

Érzelemsgazdag találkozások

A következő előadások a székelyhídi diákok tehetségét voltak hivatva bemutatni: a Tini Dance Center elegáns tánca, Major Zsuzsa diáklány születésnapi köszöntője, és néhányuk irodalmi összeállítása szórakoztatta a nézőket, mely utóbbi egy múltidéző darab volt a szocialista időkől, a megfelelő kosztümökkel és versekkel, olyan emlékeket idézve fel a közönség soraiban, amelyek nyomozó múltban születtek ugyan, de a jelenben derűtséget keltettek. A délutáni program utolsó bemutatója az *Egyszer lásak ott még magnóliavirágot* című dokumentumfilm levetítése volt, amely röviden ismertette az iskola történetét Hegyessy Viktor

volt igazgató és Hevesi Zoltán magyarirodalom-tanár közreműködésével (a felvétel megtekinthető a www.erhangja.ro internetes oldalon). A rendezvény záró momentumául Orbán Ella nyugalmazott zenetanárnő dala volt, melyet maga kísért az iskola régi pianóján.

Befejezésül Vad Márta igazgató mondott még egyszer köszönetet mindenkinek, a szülők, a diákok és a tanárok nevében, majd a jelen lévők könnyes szemmel, elérzékenyülten énekelték el a *Gaudeamus igitur* kezdetű balladai éneket.

A programok utolsó helyszíne a kastély épülete volt, amelyet most mindenki meglátogathatott Jagos Helén magyarirodalom-tanárnő vezetésével. Az érdeklődőket a kastély épületében jelenleg élő Kovács Ágnes és a Gyermek Jézus-otthon gyerekei fogadták és vezették körbe a felújítás alatt álló épületben.

Az iskola 60. születésnapja pedagógusballal végződött.

Szamos Mariann

„Elkeltek” a megüresedett ANL-lakások

A székelyhídi tanács november végi soros ülésén a napirendi pontok tárgyalása előtt Karancsi Béla, Érolasz RMDSZ-es önkormányzati képviselője üdvözölte Vad Mártát, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum igazgatóját. Ő elsősorban megköszönte a város segítségét, az iskola 60. évfordulójára szervezett programokért. Hála jeleként mindenkinél az erre az alkalomra készített emlékkönyvet ajándékozott. Majd újabb kéréssel fordult a tanács felé, miszerint a középiskolának egy orvosra és asszisztensre lenne szüksége. Ennek megoldása nem tűr halasztást, a városvezetők mihamarabbi megoldást ígértek, remélhetőleg már januárban orvosi ellátásban részesülhetnek a diákok.

Ezután elkezdődött a tényleges tanácsülés az inkubátorház gyűléstermében. A napirendi pontokban egyhangúlag egyetértettek politikusaink, néhol egy-egy tartózkodás mellett sikerült döntéseket hozni. Többek között kiderült, hogy az idei évben nem változnak a helyi adók, valamint „elkeltek” a megüresedett ANL-lakások is, a hattagú bizottság pontrendszer alapján. 15 ezer lej kerül a hegyközszenmiklósi iskola fűtésproblémájának megoldására, 35 ezer lej a pályázatok finanszírozására, 20 ezer lej pedig az utak tisztítására. A nagykágyai isko-

la alkalmazottainak fizetése is megoldást talált, átcsoportosítanak pénzeket Székelyhídról és a hegyközszenmiklósi Toldyól.

A volt mozi épületét a Zólyomi Dávid utcán, a Szövetkezeti udvaron már évek óta dolgozó Brisa Consult Kft. Szeretné kibérelni. Természetesen a tanácsosok figyelembe vették, hogy ezáltal nőne a munkahelyek száma, így rövid vitatkozás után megszavazták, hogy az említett cég használhatja az épületet azzal a feltétellel, hogy a bérleti díj fizetése mellett az udvart is rendben tartják majd.

Egyhangú döntés alapján megoldódott annak a diakóniai alapítványnak a problémája, amelyik Székelyhid és Szentmiklós mellett most már Csokalyon is foglalkozik hátrányos helyzetű roma gyerekek délutáni oktatásával. A döntés értelmében szeptemberig visszamenőleg kifizetik a gyerekek étkeztetését havi 800 lej ellenében. Két cég, a Dovelyn Conexim Kft. és a Malvin Kft. is csődöt jelentett, amire a bírósági határozat is megérkezett, így városunknak kénytelen lemondania a fennmaradó tartozásairól.

A város tulajdonában, a nagykágyai Báró-dombon lévő magtár 49 évre koncesszióba kerül a Pro Nagykágya Egyesület javára. A magtárat renoválni kell majd, elsősorban a tetőszerkezetben kialakult károk miatt. Több lehe-

tőséget látnak az épületben, nagy felelőtlenség lenne egy ekkora ingatlant veszni hagyni.

Végül, de nem utolsó sorban megoldódott néhány, az önkormányzatnál szükséges új munkahelyek kiírása, hiszen ez évben többen mentek el a dolgozók közül, akiket még nem sikerült pótolni.

Alig egy héttel a novemberi tanácsülés után, december 8-án újra összeültek városunk vezetői, ezúttal a múzeum dísztermében. A két napirendi pont szoros kapcsolatba került egymáshoz. Mindkettő a székelyhídi iskola campus-programjairól szól, hisz a régi tervek mindenféle finanszírozás megszűnt. Ezért is szükséges ezt a beruházást lezárni, hogy egy új kiírásra esetlegesen pályázni tudjon majd a város. Ehhez viszont szükséges a régi program átalakítása, az újat mindenképp megvalósíthatóbbá kell tenni és a költségeket ötmillió euró körül kell tartani. Ehhez lehet néhány régi tervet ki kell iktatni, így elmaradhat a szolgálati lakások, valamint a bentlakások megépítése is. Viszont az új projektbe bekerülhet egy 25 méteres uszoda megépítése, amely unikumként működne a környéken és bárki használhatná majd. Rövid tanácskozás után egy ellenszavazat és négy tartózkodás mellett elfogadták a régi campus megszűnését és az új program újra indítását. Remélhetőleg ez sokkal sikeresebb lesz majd és tovább fejlődhet városunk iskolája.

Juhász György

Évadzáró a Székelyhídi GV Team csapatánál

Valószínűleg nem én vagyok az egyetlen sportrajongó városunkban, aki továbbkapcsol az *Euro-sport*-ról vagy a *Sport.ro* csatornáról akkor amikor sportfavágó-versenyt lát. Pedig mi helyiek rosszul tesszük ezt, hisz bármikor találkozhatunk itt ismerős arcokkal. Mint az elmúlt években, úgy az idén is több rangos belföldi és nemzetközi versenyen vettek részt a GV Team tagjai. Sajnos az anyagi lehetőségeik korlátozottak, így nem tudnak mindenhol megjelenni, pedig ahol részt vesznek ott szép sikereket is érnek el.

Nagy Botond csapatvezető büszkén mutatja be a csapat régi tagjait, Nagy Csongort, Dan Petrescut, Pálfi Károlyt (mindhárman székelyhídiak) és a bánffy-hunyadi Costel Plest. Hozzájuk nemrégiben több fiatal is csatlakozott, név szerint Cser Szilárd, Balázs Dávid, Sebastian Ulici, Sajó Ferenc és Ștefan Hodorobă. Ők együtt kiegészülve a csapat körül dolgozókkal és segítőkkel közös szezonzáró bulin vesznek majd részt, ahol Nagy Botond, az egyesület elnöke és a csapat edzője díjazza majd az idén remeklő favágókat. „Ez évben először sikerült profitot termelni az egyesületnek – árulja el

Nagy Botond és Nagy Csongor az ausztriai világbajnokságon

Boti –, ami főleg a színpadi bemutatónak köszönhető. Több mint húsz helyszínen léptünk fel az idén országhatáron innen és túl, sokszor megdöbbenően magas nézőszám előtt. Ezért is jött az ötlet, hogy meghívjam a fiúkat a magyarországi Fráter-tanyára, ahol ünnepélyes keretek között tudom díjazni az idei legjobbakat. Évekkel ezelőtt, mikor elkezdtem az egészet, álomban sem gondoltam arra,

hogy eddig jutunk, Európa- és világbajnokságon részt vehetünk. Nagy a lemaradás az élcsapatok mögött, aminek elsősorban anyagi okai vannak – kevés fánk van az edzésekhöz, nincs pénzünk az utazásokra – ennek ellenére maradéktalanul elégedett vagyok a srácok munkájával, büszke vagyok a csapatomra” – zárta Nagy.

Büszke is lehet a csapat mellett akár önmagára is, hisz idén ápri-

lisban az Európa-bajnokság első etapján (a másik négyen nem tudott elindulni) az ausztriai Langslag városában nagy tuningolt láncfűrész (Hot Saw) kategóriában aranyérmeket szerzett és az összetettben is remekül helyt állt, hisz 47 induló közül az előkelőnek mondható 11. helyet sikerült megszereznie. Következett a román bajnokság, melyet az Arad megyei Pécskán rendeztek meg. Nyolc versenyző jutott a főtáblá-

ra, akik közül öten képviselték a GV Teamet. Itt Nagy Csongor országos bajnok lett, Nagy Botond bronzérmes, Petrescu Dani negyedik, Ples ötödik, Cser Szilárd pedig hatodik helyen végzett.

„Az országos bajnokságon elért sikernek köszönhetően a világbajnokságon Innsbruckban négy versenyzőnk indulhatott – folytatja az edző. – 24 ország csapata indult, hat számban rendeztek versenyeket. Egyéniben Csongi szenzációsan szerepelt, mindaddig míg az ötödik számban igen előkelő pozícióban meg nem sérült, így búcsúzni kényszerült a további versengéstől. Sajnos ez a sérülés rányomta bélyegét a csapatversenyre is, hisz cserére kényszerültünk, de így is sikerült a 18. helyre elérnünk. Csongival talán a legjobb 12 is meg lehetett volna, de lényeg, hogy jól van és még nagy jövő állhat előtte ebben a sportágban.”

Összességében elmondható, hogy eredményes évet zárt a Székelyhídi GV Team, bemutatóiknak köszönhetően egyre többen ismerik meg őket, ezáltal talán városunkat is és lehet, hogy inentől kezdve egyre többen bepillantunk majd a sporttelevíziók favágóversenyeibe.

Juhász György

Sikeres évet zárt a Phoenix karatecsapat

Ez évben hat versenyen mérhették össze a japán küzdősport székelyhídi versenyzői felkészültségüket, állóképességüket és erejüket számos hazai és külföldi ellenféllel. Mindenhol nagyon jó eredményeket értek el szorgalmas munkájuknak és edzőjüknek, Guba Józsefnek köszönhetően: márciusban az országos bajnokságon arany-, ezüst és bronzérmeket hoztak haza, áprilisban az Európa-bajnokságon (illetve Európa-kupán) 3 bronz- és 1 ezüstérmeket, májusban a Románia-kupán arany-, ezüst- és bronzérmeket, júniusban Nagykárolyban ezüst- és bronzérmekkel lettek gazdagabbak a sportolók, szeptemberben Szerencsen a csapatot képviselő három versenyző 2 bronzérmeket szerzett, és végül októberben került rá a korona az eddigi remek eredményekre: a Világkupán, amelyen 1 arany- és 1 bronzérmes lett a jutalom.

A SKDUN shotokan karate-világbajnokságon a Székelyhídi Phoenix Sportegyesület versenyzői október 11–12-én a dél-lengyelországi Dabrowa Gornica városában vettek részt. A bajnoki csapat tagjai Balogh

Kata-Boglárika, Flóra Fruzsina, Tivadar Andrea, Deák Gergő, Kokovai Csongor, Kriszta Hunor-Tamás voltak. A versenyen 36 ország, mintegy 1200 versenyzője vett részt. Az eredmények ezúttal is magukért beszélnek: Balogh Kata-Boglárika a junior lányok +56 kg-os kumite (küzdelem) kategóriában bronzérmes, Kokovai Csongor kids sanbon kumite (előre megtervezett küzdelem) +30 kg-os kategóriában aranyérmeket szerzett!

Kokovai Csongor idén harmadjára állhatott a dobogó legmagasabbik fokára: márciusban aranyérmeket szerzett a román országos bajnokságon, áprilisban ezüstérmeket az Európa-kupán, májusban pedig a Románia-kupán egy újabb aranyérmeket vihetett haza. Ilyen rövid időn belül arattott győzelemsorozat talán természetből fakadóan von maga után olyan következményeket, mint a világbajnoki cím. Karatésainkat már régóta nem csak itthon ismerik, ezzel a versennyel azonban bizonyosan helyet szereztek maguknak és Székelyhídnek a sport világtérképén! Gratulálunk a csapatnak!

A csapat rendszeres versenyzői

Balogh Kata-Boglárika, Cser Ivett, Flóra Beatrix, Flóra Fruzsina, Kriszta Emese, Szabó Ildikó, Tivadar Andrea, Tóth-Gardó Sarolta, Ambrus Ákos, Bencsik Ádám, Deák Gergő, Gacsádi Bence, Gacsádi Márk, Karancsi Mátyás, Kokovai Csongor, Kriszta Tamás-Hunor, Márton István, Szabó János.

Idén tizenkét éve tevékenykedik a csoport, jelenleg 22-en járnak edzésekre, de a tagok személye változik, hiszen a gyerekek felnőnek és sokan elmennek Székelyhídről, ami értelemszerűen nagyon fontosá teszi a pótlást. A fenntartás az elsődleges szempont, lehetőségek, támogatók

függvénye, a bővítés ennek velejárója. Az egyesület kimondhatatlanul hálás mindenkinek, aki az évek során hozzátett valamit a csapat életéhez, különösen Székelyhíd és Szalacs önkormányzatának.

A sportegyesület két új szakot is szeretne elindítani a jövő évben, kiegészítve és színesebbé téve a képzéseket: már működik egy utcai csoport is (full street fight), amely hasznos önvédelmi fogásokat és ezekhez kapcsolódó harcművészetet oktatna az érdeklődőknek, természetesen abban az esetben, ha lenne rá kellő érdeklődés. Székelyhídon jelenleg két ága is működik ennek a stílusnak: az egyik a jeet kune do, egy keverék harcművészeti stílus és életfilozófia, amelyet Bruce Lee kungfuszínész hozott létre; a másik a systema, amely egy

oroszkatonai jellegű harcművészet, neve szorosán kapcsolódott a KGB-hez, az egykori szovjet titkosszolgálatához. Ez a fajta harcművészet az önvédelmi tanfolyammal indult be, mint képzés Székelyhídon, amelyet nyíregyházai oktatók tartottak. Jelenleg öt aktív résztvevője van az órának, de a létszám remélhetőleg fokozatosan bővülni fog. Jövő év januártól egy sporttájsz szakosztály indítása is tervben van, hagyományos ijakkal, gyerekeknek-felnőtteknek közösen, egyelőre heti egyszeri edzéssel indulva.

Az egyesület mindenkit szívesen vár mindhárom sportfaj edzéseire! Bárki jelentkezhet, aki már elmúlt hét éves és még nem töltötte be a százhuszt!

Szamos Mariann

